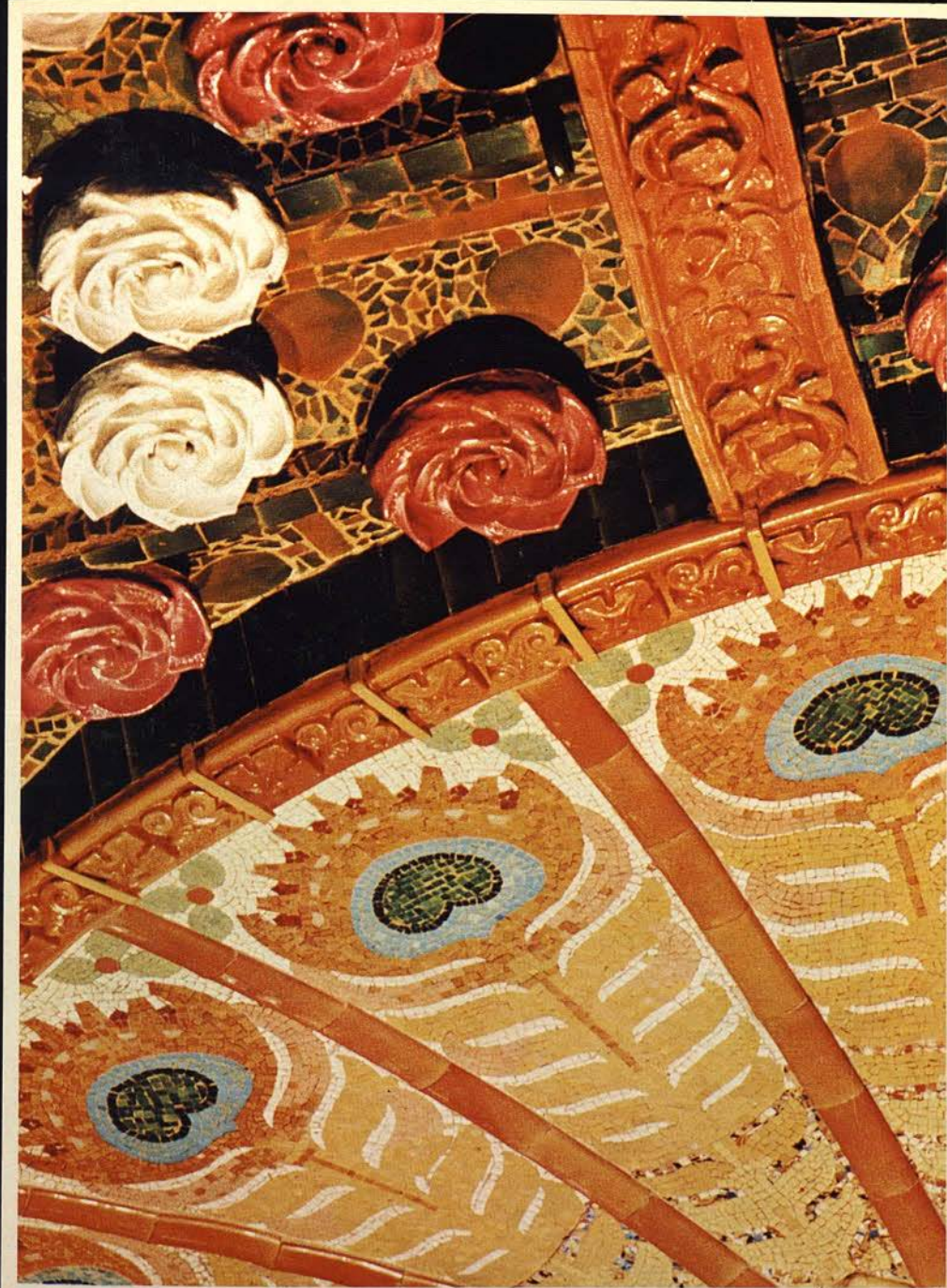
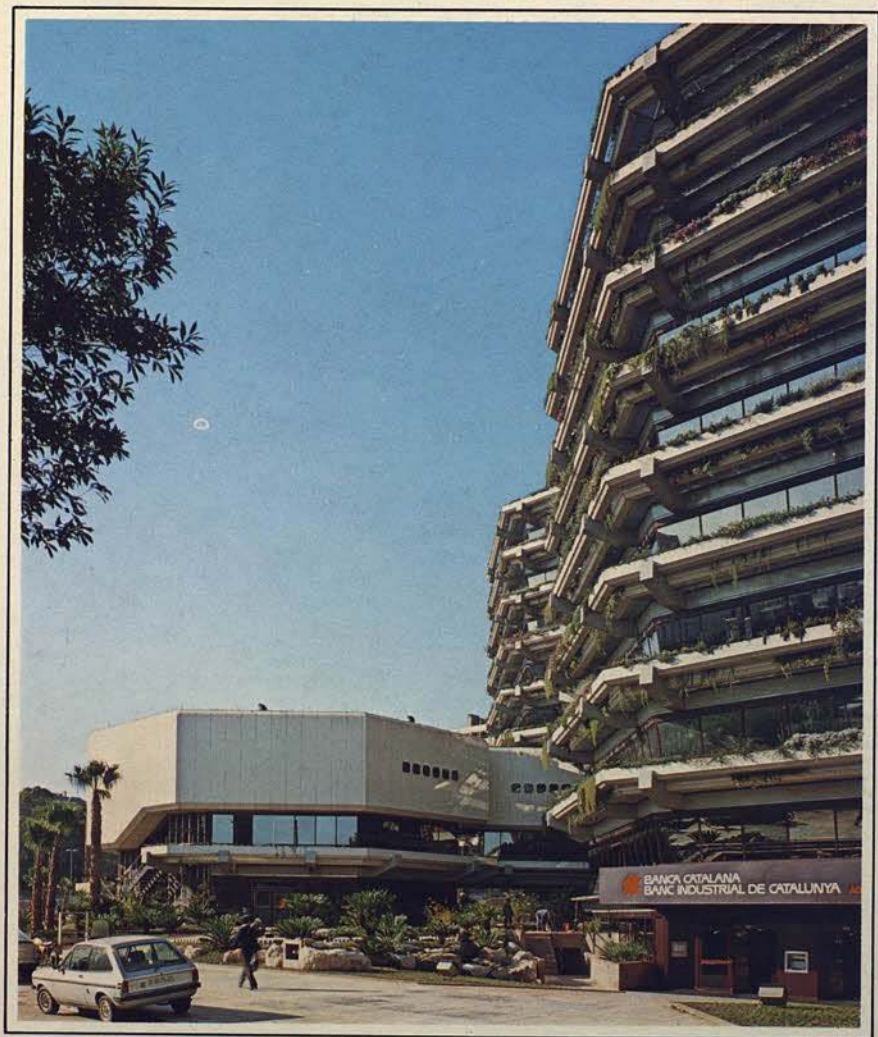

Guida Musical 1982-83 5

BANCA CATALANA

voluntat de renovació i servei

EL 40 ANIVERSARI DE L'ORFEÓ LAUDATE

Tot el que dura, perdura. En la vida en general i en les manifestacions culturals dels pobles, només dura allò que veritablement respon a les inquietuds viscudes i integrades a les seves essències mentals; i, en el limitat, però personal, univers cultural català, el cant coral és sentit i viscut com una forma, quasi espontània, del nostre tarannà. Per això, dura i perdura. Des que a les acaballes del segle passat es desvetllaren les adormides virtuts (i defectes) de la nostra nacionalitat, tota comesa espiritual (política, literària, social, etc.), s'acompanyà del cant col·lectiu. L'itinerari és conegut: Clavé, primer. Millet, Vives, Morera, Nicolau Balcells, Pecaïns, Pujol, Pérez Moya, etc.; després. Finalment, enmig dels més variats tripijocs espirituals (espirituals? : materials!), la sobtada i espontània floració coral que té en els noms d'Enric Ribó, Oriol Martorell, Manuel Cabero, Lluís Virgili, Leo Massó, Joan Casals, Jordi Casas i molts d'altres, l'exemplificació de la renovada empena que aquesta activitat ha tingut en el solar català en els darrers anys. Com haurà endevinat qui ha llegit el títol que encapçala aquestes sumàries reflexions, el nom d'Àngel Colomer i del Romero, ha de figurar, per dret propi, en l'avantguarda d'aquesta manifestació col·lectiva que és el cant coral, perquè ell organitzà, i estructurà, les bases del funcionament i de les actuacions

de l'Orfeó Laudate que ara celebra el 40 aniversari de la seva fundació.

Vaig assistir als primers passos de la vida pública d'aquesta entranyable institució. Eren els anys inicials del que bé podem anomenar «els infelïços 40» i recordo amb singular precisió l'audició del gran oratori de Haendel «Judes Macabeu» del qual ara, precisament, en donarà una audició extraordinària per celebrar l'esdeveniment.

Després d'aquells concerts llunyans «al llarg de quaranta anys (com diu el programa) ha incorporat al seu repertori, i per tant al col·lectiu de Catalunya, les partitures més qualificades de Mozart, Haendel, Dvorák, Scarlatti, Carissimi, Beethoven, Bach, Mendelssohn, Schubert, Britten, Mahler, etc.» El propòsit dels que integren l'entitat, de millorar i enfortir el nostre patrimoni musical, és una prova de voluntat, i, el que encara és més important, de dedicació a la música.

He apuntat, a l'inici d'aquestes notes, que les institucions duren en funció de la vida que els infon l'esperit que anima els qui la menen. Els quaranta anys de presència activa de l'Orfeó Laudate és la prova de la voluntat de durar i, encara més, de perdurar, que té en la figura d'Àngel Colomer i del Romero, el més qualificat impulsor.

MANUEL VALLS

PREMIS A DISCOS CATALANS

Tres enregistraments catalans acaben de ser guardonats amb dos premis nacionals del disc que atorga el ministeri de Cultura. Es tracta en primer terme del disc titulat «Obra de Joan Guinjoan», de la Casa Columbia, que ha rebut el premi destinat a una «obra destacada de creació musical d'un autor espanyol».

Aquest disc és dedicat monogràficament a aquest compositor i és interpretat per Lluís Claret, Juli Panyella i Rosa Maria Cabestany. Al mateix temps s'ha atorgat el premi Joaquín Turina a tres discos de la mateixa firma interpretats pel violinista Gonçal Comellas i el pianista Antoni Besses. Un d'ells actuant conjuntament i els altres dos fent-ho Antoni Besses sol.

Aquest premi s'ha instituït amb motiu del centenari del naixement del compositor.

CONCURS DE COMPOSICIÓ CORAL «ORFEÓ LAUDATE»

Organitzat per l'Orfeó Laudate de Barcelona, en la celebració del seu Quaranta Aniversari (1942-1982), i sota el patrocini de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, es convoca el Concurs de composició coral «Orfeó Laudate», d'acord amb les següents bases: 1) Les composicions hauran de ser originals a 4 veus mixtes. 2) El tema literari es pot escollir lliurement, però ha de correspondre a la prosa o poesia catalana contemporània. 3) El marge d'extensió de les obres s'haurà de limitar entre els 3 i 6 minuts. 4) Les dificultats tècniques d'aquestes composicions cal que no sobrepassin el nivell mitjà de les agrupacions corals amateurs. 5) Les composicions s'hauran de trametre abans del dia 28 de febrer de 1983 a l'adreça: Orfeó Laudate, carrer Enric Granados, 135, Barcelona-8, indicant en el sobre: «Per al Concurs de Composició Coral Orfeó Laudate». 6) Les

obres s'hauran de presentar per sextuplicat, a plica tancada, amb un lema. En un altre sobre, també tancat, hi haurà de constar a l'exterior el lema indicat; a l'interior s'exposarà el nom de l'autor, domicili, telèfon, junt amb una breu biografia, títol de l'obra i procedència del tema literari. 7) Per a aquest Concurs s'estableixen tres premis: «Premi Generalitat de Catalunya»: 100.000 ptes., «Premi Ajuntament de Barcelona»: 100.000 ptes. i «Premi Orfeó Laudate»: 50.000 ptes. 8) El Jurat es reserva el dret de dividir aquests premis en accèssits en el cas que les obres no tinguessin el nivell artístic adequat o suficient. 9) L'Orfeó Laudate es reserva els drets d'edició de les obres premiades. 10) Les obres presentades a aquest Concurs no seran retornades i restaran als Arxius de l'Orfeó Laudate. 11) Els noms dels jurats qualificadors es donaran a conèixer oportunament. 12) El veredicté serà inapel·lable, i es farà públic el dia 27 de març de 1983, als locals de la seu de l'Orfeó Laudate, carrer Enric Granados, 135, de Barcelona i a través dels mitjans de comunicació.

PREMIS DE MÚSICA DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, segons Ordre publicada en el Diari Oficial de la Generalitat núm. 272, convoca enguany els premis de música: a) Antoni Soler per a cor a veus mixtes sobre textos en català i b) Eduard Toldrà per a composicions per a una veu solista i quartet de corda sobre textos en català. Cadascun dels premis té una dotació de 500.000 ptes. Les partitures han de ser presentades al Servei de Música o a qualsevol dels Serveis Territorials del Departament de Cultura abans del 21 de febrer de 1983. Informació: Servei de Música. C/. Mallorca, 272, 5è., Tel. 215 26 50. Barcelona (37).

Concerts a l'Orfeó

Temporada 1982-83

20, novembre	CORO AMETSA, d'Irun
27, novembre	CHARO DE LA GUARDIA, soprano JOSEP DOMENECH, piano
7, desembre	COLLEGIUM MUSICUM DE CATALUNYA
11, desembre	MIQUEL PUJOL, violoncel
18, desembre	ORFEÓ DE SANTS
15, gener	GRUP DE METALL «CIUTAT DE BARCELONA»
23, gener	NARCISO YEPES, guitarra
29, gener	JORDI VILAPRINYÓ, piano
5, febrer	COBLA MEDITERRANIA
12, febrer	ORFEÓ GRACIENC
19, febrer	TERESA BORRAS, piano
26, febrer	LA LOCOMOTORA NEGRA
5, març	TRIO SANTA CECÍLIA
12, març	JOSEP M. ^a ALPISTE, violí ANGEL SOLER, piano
26, març	CORAL CARMINA
9, abril	AINA TORRENT, guitarra
16, abril	A determinar
24, abril	CONCURS DE SARDANES CORALS «MEMORIAL MESTRE PÉREZ-MOYA»

Amb el suport de:

Servei de Música del Departament de Cultura
de la Generalitat de Catalunya
Area de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona
Consell municipal del districte VII
Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i Bordeta

Orfeó de Sants

«Amics de la Música». Sants, 71 - Telf. 421 21 20

CONCERT D'ANY NOU VIENA

DEL 27 DE DESEMBRE AL 3 DE GENER

**AVIÓ - TRASLLATS - HOTEL DE LUXE - VISITES
SOPAR DE GALA DE CAP D'ANY
I ENTRADA AL CONCERT D'ANY NOU**

UN VIATGE EXCLUSIU DE

**VIAJES
CASALS
S.A.**

**CASA CENTRAL
I ADMINISTRACIÓ**

Plaça Dr. Letamendi, 37
Tel. 323 42 13
Telex 50945
BARCELONA-7

SUCURSALS

Plaça Sagrada Família, 3
Tel. 258 62 04 (4 línies)
Telex 54498 CSLS
BARCELONA-13

Avinguda Meridiana, 358
Tel. 311 83 11
BARCELONA-27

Pere IV, 187
Tel. 300 51 61
BARCELONA-18

Dr. Pi i Molist, 19
Tel. 349 81 00
BARCELONA-31

Aldana, 12
Tel. 241 52 04
BARCELONA-15

Montcada, 17
Tel. 692 47 62
RIPOLLET (Barcelona)

Rafael de Casanova, 45
(Galeries Barba)
Tel. 668 22 86
MOLINS DE REI

Santa Maria, 49
Tel. 674 61 50
SANT CUGAT DEL VALLES

Avinguda Santa Bàrbara, 1
Tel. 70 28 38
AMPOSTA (Tarragona)

Aragó, 412
Tel. 225 31 14
BARCELONA-13

Major, 59
Tel. 564 30 01
MONTCADA I REIXAC

Barcas, 5
Tel. 36 03 29
Telex 54498 CSLS
CAMBRILS (Tarragona)

ANSELM FERRER I BARGALLÓ (1882-1969)

La reforma litúrgico-musical de principis de segle, promoguda pel *Motu Proprio* del Papa sant Pius X, va comptar, a Catalunya, amb un bon nombre d'entusiastes. El pare Anselm Ferrer i Bargalló, home intelligent i culte, Mestre de l'Escolania de Montserrat, n'és un d'ells.

Fa poc, el 16 d'abril d'enguany, s'esqueia el centenari del seu naixement, efemèride que, tant a Montserrat, d'on era monjo, com a Capellades, d'on era fill, ha estat recordada. Nascut de família de músics, el petit Josep —aquest era el seu nom de pila— rebé les primeres nocions musicals del mestre Joan Vidal i Domingo, anomenat *el mestre Ponet*. Al 1892, quan ja havia començat a cantar de soprano al seu poble natal, entrà a l'Escolania de Montserrat, on va tenir per mestre el pare Manuel Guzmán, antic Mestre de Capella de la Seu de València que a Montserrat havia començat a aixecar l'Escolania de la decadència on havia caigut durant la segona meitat del segle XIX. En deixar l'Escolania al 1898, el jove Josep estudià un any al Seminari de Barcelona. Al 1899 demanà per entrar a Montserrat com a monjo. Al Noviciat rebé el nom d'Anselm, féu la seva professió temporal el 1900, i la solemne definitiva el 1906. Va ser enviat a Roma per cursar els estudis superiors musicals, cosa nova a Montserrat en aquella època de tancament musical. A Roma, després de ser-hi ordenat sacerdot, cercà, juntament amb el pare Esteban

Moreno, que després havia de sobresortir com a músic al monestir de Nova Núrsia d'Austràlia, qui el pogués formar. Després de moltes recerques infructuoses —fins va intentar rebre classes del mestre Lorenzo Perosi que s'hi va negar per manca de temps—, va creure oportú desplaçar-se a Nàpols, on trobà el mestre que anhelava: el professor Camilo De Nardis, del Conservatori d'aquella ciutat. Però no pogué acabar allí els seus estudis. La mort prematura del pare Ramir Escofet que, a Montserrat, havia succeït al pare Guzmán, l'obligà a interrompre la formació musical napolitana. No hi havia ningú més per succeir al pare Escofet. El pare Anselm fou cridat a ocupar la direcció musical de l'Escolania i de la Capella de Música de Montserrat. Tot i el treball que la nova actuació li comportava, continuà els seus estudis a Barcelona amb el mestre Josep Barberà. Familiaritzat ja amb l'escola italiana de l'època i, a través d'aquesta, amb la ceciliania de Ratisbona, no trobà en el mestre Barberà la compenetració que havia experimentat amb el professor napolità De Nardis. Les tendències molt més avançades del mestre Barberà, influenciat pel wagnerisme, no encaixaven tant amb els ideals de renovació de la *Música Sacra* que s'havia forjat el pare Anselm.

Des d'aleshores, emprengué a Montserrat la reforma musical-litúrgica, l'estructuració de l'ensenyament musical vocal i instrumen-

tal, i no descuidà la creació d'una orquestra privada que en la intimitat fes possible als monjos i escolans el coneixement pràctic d'obres clàssiques. En el culte litúrgic, introduí un bon nombre de peces polifòniques del s. XVI i també de l'escola italiana i ceciliania del s. XX. La seva amistat amb els músics de Barcelona, especialment amb el mestre Lluís Millet, i la seva col·laboració amb l'obra del pare Gregori M.ª Sunyol, el portaren, a més de la seva aportació al Congrés Litúrgic del 1915, a escriure articles a les revistes de Montserrat.

La seva activitat principal se centrà en la composició i en la direcció. Com a compositor ha deixat bastantes obres: Misses, Lamentacions, Himnes, Salves, la Nona de l'Ascensió, una *Ave Maria*, un *O sacrum convivium*, i altres; també, com a treball dels darrers temps, als 83 anys d'edat, una Missa popular, a una veu i en català, sumant-se així a tants altres que intentaven una creació litúrgica en la llengua del poble, segons el Vaticà II. El seu estil és de sonoritat agradable, sense grans complicacions tècniques, ample en el fraseig, cantant i de grans línies melòdiques, d'un contrapunt senzill i ben treballat, d'una harmonia rica, d'efectes solemnes i reposats, fàcil per a ser copsada pels oients i digna del servei litúrgic. S'interessà per les tècniques musicals avançades, sense identificar-s'hi del tot. Però no s'encallà pas en l'estil que amb tant d'entusiasme havia après

a Nàpols. Les seves obres de Montserrat marquen una empremta personal esperonada pels coneixements que recollia àvidament en les publicacions, en els concerts i audicions, i en la mateixa evolució de la música a Montserrat.

La seva direcció tenia un tremp particular: gest ample i extasiat, vivència profunda que a voltes li feia oblidar els petits detalls. Entre les múltiples inclinacions que despertaren el seu interès, l'obligació musical acaparà la seva atenció, primer com a Mestre de l'Escolania i de la Capella de Música de Montserrat (1911-1933) i després (1934-1969), fins a la seva mort i amb una disponibilitat efectiva i senzilla, com a compositor i professor, quan al 1933 va ser nomenat Mestre de Música el pare David Pujol.

Amb ell, l'Escolania de Montserrat va emprendre seriosament la seva recuperació. També va ser ell qui començà a Montserrat l'enregistrament de discos. Al 1939, acabada la guerra civil, tot i que ja no era el Mestre de l'Escolania, va preparar els nois que havien de renovar-la. Després d'una preparació laboriosa, va passar abnegadament tot el seu treball al pare David Pujol.

El pare Anselm va obrir per a l'Escolania i per a Montserrat un camí de treball musical amb criteri de bon gust, de servei litúrgic i de seriositat.

GREGORI ESTRADA
Montserrat, novembre del 1982.

Restaurante abierto hasta la madrugada.

ANGEL COLOMER

Angel Colomer i l'Orfeo Laudate van units des de fa 40 anys, en el transcurs dels quals han sorgit una munió de cantaires, joves i entusiastes primer, veterans i igualment entusiastes actualment. Juntament amb les noves generacions interessades pel cant coral que s'hi han afegit, tots han col·laborat a donar a l'obra d'Angel Colomer i del Romero un prestigi prou conegut. A més, a redós d'Angel Colomer i el seu Orfeo, han nascut els Patufets i els Timbalers, quitxalla, joves instrumentistes i cantaires que, amb l'acurada pedagogia musical que el seu mestre els ha donat, són avui un exemple de fer música ben feta.

—És veritat, quaranta anys són —tal com dius— tota una vida...! (La manera d'expressar-ho, no denota cap cansament... L'Angel és sempre somrient, afable, animat, engrescador...).

—...I aquesta feina, que molts hem dut a terme, de fer cantar, sigui amb adults o quitxalla, es nota amb l'augment d'auditori als concerts. Ara bé, si hom s'atura a pensar què significa un Palau de la Música ben ple, com ara sol estar, comparat amb els quasi tres milions d'habitants de Barcelona, es troba que encara hi ha molta feina a fer...

Personalment —i sé que d'altres també pensen com jo— opino que s'hauria de seguir una política musical, artística, cultural i d'integració, diferent de la que se segueix. Crec que la creació d'Ateneus als barris, a les rodalies de Barcelona, amb activitats corals, esbarts dansaires, escoles de música per a infants i adults, etc. fóra molt positiu, perquè serien entitats aglutinadores, no tan sols per a la cultura i la llengua, sinó humanament. Això sí, caldrien professors i monitors bons i ben preparats.

—Hem marxat del tema central de la nostra conversa. Digues-me Angel, com definiries el Laudate?

Somriu, pensa una mica i diu:

—Mira, jo diria que la seva característica ha estat la continuïtat, basada en quelcom que jo crec que ens és molt comú, als catalans, i que tu també saps prou bé: en «somniar truites» i «tenir pardalets al cap», com ens hem sentit a dir tantes vegades...! Així ens hem mantingut, hem anat millorant tot el possible, introduint noves obres en els repertoris habituals, realitzant muntatges d'obres

realment «grans», passant tota mena d'angúnies en alguns moments, tant econòmiques com de supervivència! Els anys que ens ha tocat de viure, tots sabem com ha estat, de difícils, per Catalunya, per la seva cultura, pel seu «ser o no ser». Jo estic convençut que hi hem col·laborat molt tots plegats, fent música coral o el que sigui.

—Quin tipus de gent ha aplegat el Laudate al llarg dels vostres 40 anys?

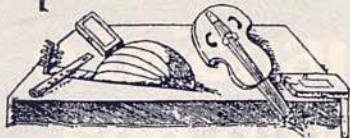
—Persones de totes les edats i estaments, des d'estudiants universitaris i de música, fins a homes de comerç i treballadors de fàbrica. Al principi, tan sols una minoria posseïa coneixements musicals. Actualment, tothom llegeix, amb més o menys rapidesa, la música. També hem anat obtenint una certa especialització en la tècnica vocal, cosa que he vetllat personalment i que ara és impartida per especialistes.

—Què recordeu com a fets importants de la vostra vida?

—Tantes coses! El «Judes Macabeu» que vam donar fa 34 anys i que ara repetim. Un programa «d'avantguarda» a base de Max Reger i Pau Casals, que no ens va ser permès de fer, en principi, perquè es tractava de músics «rojo separatistas» i que, finalment, en lletres molt petites als programes presentats a censura, es va aconseguir de fer passar. L'emocionada participació al funeral del Dr. Trueta. La primera col·laboració, precisament amb «Judes Macabeu» de Haendel, fa 34 anys, amb la Victòria dels Angels, aleshores estudiant molt avançada però encara no professional. La primera audició de la «Missa de la Coronació» de Mozart, també amb la Victòria. A partir d'aquí, un munt d'anècdotes de viatges, de coneixences interessants, de tot allò que en 40 anys s'acumula en vivències i experiències, mai repetides i sempre enriquidores. I fotografies d'alguns d'aquests moments amb un Angel jove, molt jove. No obstant el pas del temps, els ulls del mestre segueixen joves i lluent, l'esperit que l'ànima roman en plena juvenesa. Ben segur que el Laudate podrà complir amb joia molts anys, amb Angel Colomer davant, que li ha donat i li donarà sempre l'esperit i la vida que precisa per fer música, bona música, a Catalunya o lluny d'ella, però representant-la com cal.

M.ª TERESA GIMÉNEZ

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL

Única actuació de
L'ORQUESTRA SIMFÒNICA
de **RADIÒ STUTTGART**

GUNDULA JANOWITZ

soprano

NEVILLE MARRINER

director

Simfonia núm. 33, K. 319

MOZART

Quatre últims lieder

STRAUSS

Serenata nocturna

MOZART

El Mar

DEBUSSY

Dimarts, 7 de desembre de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau de la Música Catalana
de 17 a 21 h., dies feines

CONSORCI DEL GRAN
TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

L'ITALIANA IN
ALGERI

de

GIOACHINO ROSSINI

PAOLO MONTARSOLO - MARGHERITA GUGLIELMI

ROSA M.ª YSÀS - FRANCESCO ELLERO - DALMAU GONZÀLEZ

RAQUEL PIEROTTI - ENRIC SERRA

Producció: Jean Pierre Ponnelle - Teatre Alla Scala (Milà)

Director d'escena: Paolo Montarsolo

Director d'Orquestra: CARLO FELICE CILLARIO

Diumenge, 12 de desembre, a les 17 h. Torn T

Dimecres, 15 de desembre, a les 21 h. Torn B

Dissabte, 18 de desembre, a les 21.30 h. Torn A

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

**La seva llibreta
o talonari de "la Caixa"
són diners a l'instant
a tot Catalunya,
Balears i Madrid.**

Més de 700 Oficines al seu servei.

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**

L'ART DE VICTÒRIA DELS ÀNGELS: Antologia discogràfica. Òpera, lied, sarsuela. (1949/1969) / EMI 10 C 165-078000/02

En paraules de Frank Granville Barker, «l'art de Victòria dels Àngels és, de fet, el més elevat de tots, és aquell que s'oculta a si mateix». Però en tot cas, caldria afegir que subjuga, sedueix. Només cal seguir aquesta exemplar trajectòria que ens proposa l'enregistrament que el 1981 recopilava EMI d'altres discos apareguts en el període de vint anys: 1949-1969.

El mateix eclecticisme, la mateixa diversitat de temes (fragmentaris uns, complets els altres) serveixen de pauta per a seguir en un eficaç «revival» la carrera extraordinària de la cantant catalana. El seu art —mai més ben emprat aquest mot— assoleix impressionants cimenes que només assoleixen els privilegiats.

Ja sigui en els personatges divesos de Rossina, Desdèmona, Violeta, Mimí, Butterfly, Margarida o Charlotte, o en aires de sarsuela —i encara en la indispensable versió de «Clavelitos»—, la cantant assoleix un grau d'expressivitat tan refinat que no és possible de restar indiferent al seu encís.

Mozart, Rossini, Verdi, Puccini, Wagner, Gounod, Massenet, Bizet, Granados, Falla, Schubert, Brahms, Fauré, Hahn, Duparc, Cante-loube, Rodrigo... fins a Chapí i al Valverde de «Clavelitos», són «tractats» amb una puresa i singularitat irresistibles. És l'art de Victòria dels Àngels.

J. TURINA: Primera i segona sonates per a violí i piano. «El poema de una sanluqueña». / Gonçal Comellas, violí. Antoni Besses, piano. / COLUMBIA SCLL 14121.

El centenari del naixement de Joaquín Turina (1882-1949) ha estat pretext —magnífic en alguns casos— per evocar la música personalíssima del compositor sevillà. Una d'aquestes ocasions per a retrobar dignament alguna de les seves obres més característiques ens és donada per dos intèrprets catalans. I amb una precisió, fidelitat i serietat fora de tot dubte.

L'excel·lent duo Comellas-Besses defuig tota lectura superficial i de circumstàncies. Penetra amb elegància i estil, i sense banalitats, en l'esperit mateix del compositor, tant en el tractament més vigorós i clàssic de les dues sonates com en la fantasia per a violí i piano titulada «Poema de una sanluqueña». Cal creure que aquesta versió dels dos intèrprets catalans hauria plagut a Turina per la seva expressivitat gens afectada i lluny de tot fals folklorisme. La veracitat plana damunt de cadascuna de les tres obres fins al punt de creure que ens trobem davant d'unes versions model·liques, ideals. Aquest és el millor homenatge al compositor sevillà que no és conegut a Catalunya, dissortadament, si no és pels inevitables cops efectistes. Comellas i Besses, però, l'han recuperat amb respecte i entranyable il·lusió.

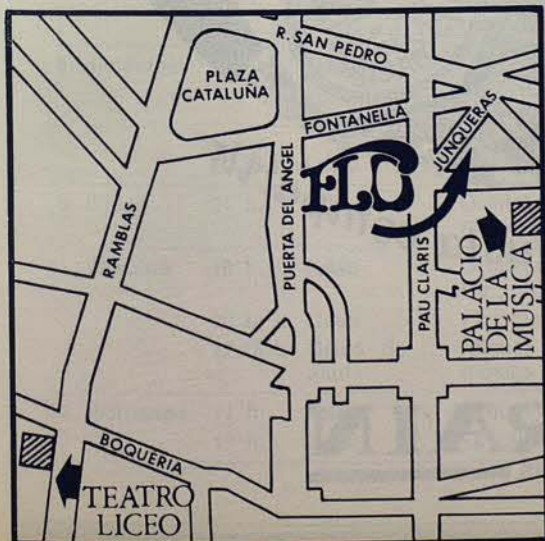

COCINA FRANCESA Y CATALANA

Abierto domingos,
festivos y después
de los espectáculos

brasserie **FLC** *Restaurant*

Especialidades: Bouillabaisse
Choûcroute
Pollo con langosta
Conejo con caracoles
Lenguado relleno
con espinacas

c/ Junqueras, 10

RESERVAS TEL. 317 80 37

Abierto cada día

de 13 H. a 16 H.

de 21 H. **Hasta después espectáculos**

P en Pau Claris n.º 64 (sugerido)

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
3, divendres	21 h. Palau	Bruckner Orchester Linz. Paul Badura-Skoda, piano. Dir.: Theodor Guschlbauer. (Setmana Mozart a Barcelona.)
4, dissabte	19 h. Palau	Taller de Compositors Catalans. Dir.: Marçal Gols. Guzmán, Martí, Alcaraz, Brotons.
	22 h. Palau	Paul Badura-Skoda, piano. (Setmana Mozart a Barcelona.)
5, diumenge	17 h. Liceu	«Tristany i Isolda», de R. Wagner.
	21 h. Palau	Quartetto Mozart. (Setmana Mozart a Barcelona.)
6, dilluns	18 h. Institut Francès	Jean-Pierre Dupuy, piano. Philippe Fénélon, piano. Bus-sotti, Fénélon, Takemitsu, Pousseur, Marco, Villa Rojo.
	21 h. Palau	Orquestra Melante'81. Bob van Asperen, director i clave. Mieke van der Sluijs, soprano. Dirk Vermeulen, violí. (Setmana Mozart a Barcelona.)
7, dimarts	19.30 h. Institut Francès	Aina Torrent, guitarra. Mouton, Murcia, Le Roy, Weis.
	20.30 h. Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21 h. Palau	Orquestra Simfònica de Ràdio Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. Gundula Janowitz, soprano. Mozart, Strauss, Debussy. (Patronat Pro Música de Barcelona.)
	22.15 h. Orfeó de Sants	Collegium Musicum de Catalunya. Dir.: Sergi Casademunt. «La suite barroca del XVII entre la dansa i el teatre.»
8, dimecres	19 h. Palau	Cobla Ciutat de Barcelona. Coral Lavínia, Coral Sant Jordi, Coral Cantiga, Coral Catalunya. Dir.: Oriol Martorell. Serra, Ferrer i obres populars catalanes. (Dimecres de R. N.)
	20.30 h. Liceu	«Tristany i Isolda», de R. Wagner.
9, dijous	21 h. Palau	Orquestra Melante'81. Bob van Asperen, director i clave. (Setmana Mozart a Barcelona.)
11, dissabte	18 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Rafael Orozco, piano. Dir.: Marçal Gols. Milhaud, Rachmaninov, Schumann.
	20.30 h. Liceu	«Tristany i Isolda», de R. Wagner.
	22.15 h. Orfeó de Sants	Miquel Pujol, violoncel. Bach, Pergolesi, Schubert i música tradicional catalana.
12, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h. Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.

13, dilluns	21 h.	Palau	Georg Moustaki.
	21.30 h.	Assoc. Enginyers	Grup Bartók de Barcelona. Mozart. Homs, Schubert.
14, dimarts	21 h.	Palau	Georg Moustaki.
	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
15, dimecres	19 h.	Palau	Wiener Instrumentalsolisten. Boccherini, Weber, Pospichal (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	Georg Moustaki.
	21.30 h.	Assoc. Enginyers	Grup Harmonia Calda. Mozart, Telemann, Haydn, Rous-sel, Honegger.
	21 h.	Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.
16, dijous	21 h.	Palau	Georg Moustaki.
17, divendres	21 h.	Palau	Orquestra de Czeszochowa. Orfeo Laudate. Rosmarie Hardy, soprano. Zandra McMaster, mezzo. Ryland Davies, tenor. Willard White, baix. Dir.: Angel Colomer i del Romero. «Judes Macabeu», de Haendel.
18, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Ali Rahbari, Montserrat Cervera, violí. Roussel, Mozart, Rimsky-Korsakov.
	21.30 h.	Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.
	22 h.	Pompeia	Coral Nou Ressò. Dir.: Josep M.ª Gregori.
	22.15 h.	Orfeo de Sants	Orfeo de Sants. Concert de Nadal. «La nadala arreu del món.»
19, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	18 h.	Palau	Coral Sant Jordi. L'Esquix, L'Espurna, Grup Llevant. Dir.: Oriol Martorell. Concert de Nadal.
	19 h.	Casal del Metge	Immaculada Balsells, guitarra. Milán, Narváez, Visée, Valderrábano, Giuliani, Torroba, Llobet, Pujol.
20, dilluns	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Tübingen (RFA). Dir.: Alexandre Sumski. Vivaldi, Telemann, Bach, Mozart. (Associació de Cultura Musical.)
	21.30 h.	Assoc. Enginyers	Quartet Tarragó. Guerrero, Dowland, Telemann, Vivaldi, Albéniz, Balada.
22, dimecres	19 h.	Palau	José Francisco Alonso, piano. (Dimecres de R. N.)
	21.30 h.	Assoc. Enginyers	Albert Giménez Atenelle, piano. Mozart, Schubert, Ravel, Prokofiev.
26, diumenge	19 h.	Palau	Orfeo Catalá Dir.: Salvador Mas. «Tradicional concert de Sant Esteve.»
	17 h.	Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.

TEMPORADA 1982/83 - 3 de desembre de 1982 - Núm. 5 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles

MAJORICA[®]

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

